

НП „ЕДИНСТВО“ Национален ръководен съвет

74

София 1000, ул. „Будапеща“ 1

т (02) 87-59-19, 88-20-38, 87-53-02, Факс: (02) 88-53-46

КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

Изм. № 05-00-29/6.VII.1998 г.

Дж. № 20/К. 9. 20/98
Дата 07.07.1998

До

Конституционния съд
на Р.България

КЗ № 20/98
На вниманието на съд
Взв. Димитров

СТ А Н О В И Щ Е

7.07.98

от НП "Единство" относно искане за обявяване противоконституционността и несъответствието с общопризнатите норми на международното право и с международните договори, по които Р.България е страна, на чл.17, ал.5 от Закона за уреждане на колективните трудови спорове

Уважаеми господа конституционни съдии,

НП "Единство" подкрепя искането на 57-те народни представители от 38-то НС, направено на основание чл.149, ал.1, т.2 и 4 от Конституцията - за установяване на противоконституционност и несъответствие с общопризнатите норми на международното право и с международните договори, по които Р.България е страна, на чл.17, ал.5 от Закона за уреждане на колективните трудови спорове. Конфликтите възникнали по време на последните стачки убедително потвърждават неефективността и несъответствието на чл.17, ал.5 от ЗУКТС с конституционните принципи и норми и нормите на международното право.

Конституцията на Република България гарантира правото на труд на всеки гражданин и повелява в дълг на държавата да се грижи за създаване на условия за осъществяване на това право (чл.48)(1). Трудът не само се гарантира, но и защитава от закона. Конституцията признава правото на работниците и служителите на стачка за защита на своите колективни икономически и социални интереси. Чл.17, ал.5 от ЗУКТС по същество ограничава посочените по-горе права дадени от Конституцията. Обстоятелството, че стачката всеки момент може да бъде обявена за незаконна показва, че тя не може да се разглежда като ефикасно средство за защита правата и интересите на работниците и служителите. Още повече, че няма никаква законова възможност да се обжалва решението на окръжния съд и се установи неговата правомощност. Това ограничение крие опасност от остри социални конфликти

поставящи под съмнение независимостта на съдебните власти.

Посочената разпоредба влиза в противоречие и с дадените от Конституцията правомощия на съдебната власт и на гражданите за защита на своите права и законни интереси чрез съдебната власт.

Настоящата редакция на чл.17, ал.5 нарушава принципа на тристанционното производство като гаранция за установяване на истината. Тя влиза в противоречие с нормата на чл.124 от Конституцията предвиждаща Върховния касационен съд да осъществява върховен съдебен надзор за точно и еднакво прилагане на законите от всички съдилища. От друга страна гражданите се лишават от конституционното право на пълна съдебна защита.

Цитираният член ЗУКТС е в разрез и с международните правни норми касаещи труда и правото на стачки. Тази разпоредба противоречи и на Международния пакт за икономически, социални и културни права, по който Р.България е страна, на редица конвенции и препоръки на МОТ (87 от 1948 и 98 от 1949 г.), които нашата страна е ратифицирала. А по силата на чл.4 от Конституцията всички международни договори, ратифицирани по конституционен ред, обнародвани и влезли в сила за Р.България са част от вътрешното право на страната и имат предимство пред тези норми на вътрешното законодателство, които противоречат.

С оглед на изложеното подкрепяме искането на 57-те народни представители за установяване на противоконституционността и несъответствието с общопризнати норми на международното право и с международни договори, по които България е страна на разпоредбата на чл.17, ал.5 от ЗУКТС.

ПРЕДСЕДАТЕЛ
НА НП "ЕДИНСТВО"

